

Van de redactie

Het weer liet het toe, dus we (D+V) gingen op het fietsje
Een avondje rijmen, want dat is inmiddels traditie
Het einde van het jaar nadert alweer
De redactie vergadert voor de laatste keer
In december hoeven we niet te vergaderen
Want dan voelen we de snorkeltocht naderen
En moeten we weer een mooie outfit creëren
Die de jury dan weer met een prijs kan waarderen
Maar dat is 2010, nu nog even over dit jaar
We hebben duikverhalen, toch zo al een paar
Over Spanje en Sardinië, aldaar met de muts aanwezig
Ook was de 'Treur en Jubel' weer behoorlijk bezig
Het logboek van... moeten we niet vergeten
Want Bert Moet heeft zeker niet stilgezeten
Helaas moeten we per januari een aantal adverteerders missen
Dus aan iedereen de oproep om weer een paar nieuwe op te dissen
Kijk eens rond in je eigen kennissenkring
En denk daarbij aan het belang van onze vereniging
Wij wensen jullie allemaal alvast fijne feestdagen
En weer veel leesplezier bij deze laatste 2009 Luchtbel oplage.

Alle medewerkers aan deze Luchtbel
hartelijk dank! Graag uiterlijk 11 januari
de kopij voor de volgende aflevering.

Fijne feestdagen!
Arjo, Dick, Margreet, Marian en Veronica

December 2009:

- 3 – Ronald Stadhouders
- 4 – Ben Wolters
- 11 – Tonnis van der Tuin
- 15 – Arjo de Keizer
- 20 – Ivo Legein
- 21 – Erwin Heiligers
- 23 – Piet Driessen
- 25 – Carolien van der Maas
- 27 – Bert Schreurs
- 28 – Renaat Burggraeve
- 29 – Martijn Bruinen
- 30 – Hans van der Togt

Gefeliciteerd!

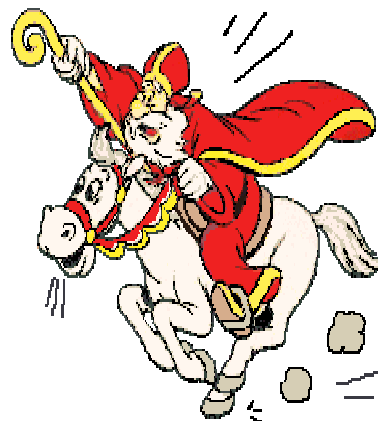

Januari 2010:

- 12 – Paul Poland
- 12 – Tom Ytsma
- 16 – Coby Krijger
- 16 – Koen Verhaeghe de Naeyer
- 21 – Eric van Zanten
- 23 – Margit Wouterse
- 25 – Marian Roos-van der Mast
- 28 – Marco Collignon
- 28 – Willem Dijkhuizen
- 28 – Olivier Spoor
- 31 – Daniëlle Sies-ter Haar

Inhoudsopgave

- 1 Colofon
- 2 Van de redactie / Verjaardagen / Inhoudsopgave
- 3 NieuwJaarsSnorkeltocht
- 4 Rondje ALV 12 oktober
- 5 Een chaotische verjaardagsduik!
- 6 Sardinië door Sabine
- 7 Sardinië door Veronica
- 8 Waar is de muts?
- 9 DTZ clubreis 2010
- 10 Daan & Milou: een tweeling! / Zeepaardjes: een veelling! / Intro persluchtduiken 4 november
- 12 Duiken in Spanje: L'Estartit
- 13 Bijzondere zwemplekken
- 14 Je moet er niet aan denken! / Bedankt für die Blumen!
- 15 Uit het archief opgedoken
- 16 Uit het logboek van Bert Moet
- 17 Scubasigns / Duiverbod duikplaatsen Oosterschelde
- 18 Hoera, een dochter! / Duikvaker 2010
- 19 Goede wensen / Mutaties / Agenda

NieuwJaarsSnorkeltocht

Start 2010 met een duik in de Westerschelde!!!

De 32ste NIEUWJAARSSNORKELTOCHT

Binnen zeer korte tijd is het weer zover: de NIEUW JAARS SNORKEL TOCHT! Dit is de uitgelezen kans om na alle oliebollen, appelflappen en de nodige versnaperingen het nieuwe jaar te beginnen met een verfrissende duik in de Westerschelde. Lekker even uitwaaien op het strand, familie mee en een lekker stukje snorkelen in het frisse water, met een glühwijntje na. Wat wil je nog meer?

Ook dit jaar zijn er weer prijzen voor de leukste verkleedpartijen en een leuk aandenken voor alle snorkelaars. Na de snorkeltocht is de prijsuitreiking en de 32ste nieuwjaarsborrel in het Arion Hotel op de boulevard.

Ik ben nog op zoek naar een aantal mensen die bereid zijn om wat hand- en spandiensten te verlenen op het strand, zoals een paar juryleden en hulp bij de inschrijving. Dus als je toch van plan bent om naar de boulevard te komen en je snorkelt niet mee, dan kun je je bij mij melden. Iedere hulp wordt zeer gewaardeerd!

Het programma ziet er uit als volgt:

- vanaf 12.15 uur kun je je al aanmelden in de kleedaccomodatie onder de boulevard, waar de koffie al klaar staat
- van 13.30 tot 13.45 uur begint het jureren van de verklede snorkelaars
- om 14.00 uur gaan we te water
- om 15.00 uur verzamelen we ons in het Arion Hotel waar de prijsuitreiking zal plaats vinden.

Ik hoop jullie 1 januari massaal op het strand te verwelkomen.

Met vriendelijke groet, Erik Veerhoek

Rondje ALV 12 oktober

Het was een goedbezochte najaars-ALV op maandagavond 12 oktober. Deze najaars-ALV was voor mij extra bijzonder, omdat op het laatste moment bleek dat het hanteren van de voorzittershamer mij ten eer viel. Toch bleken de aanwezigen het aanwezige bestuur goedgezind. Teken

hiervan was dat de vergadering in iets meer dan een uur al weer afgehamerd kon worden. Houdt dit in dat er geen belangrijke zaken besproken of besloten zijn? Nee is hierop het volmondige antwoord! Zo waren er de volgende onderwerpen:

Bestuur Nieuwe Stijl: Omdat een aantal bestuursleden minder tijd kunnen vrijmaken voor een aantal van hun werkzaamheden, hebben we als bestuur goed gekeken of we wat taken kunnen herschikken. Dit heeft erin geresulteerd dat de ledenadministratie geen deel meer uitmaakt van het bestuur maar wel gewoon haar werk blijft doen. Kortom voor de leden verandert er niets.

Ook heeft dit erin geresulteerd dat Bert de praktische kant van het materiaalbeheer blijft uitvoeren. Voor de bestuurlijke en administratieve kant is Roel van de Mast bereid gevonden dit op zich te nemen. Kortom statutair is Roel van der Mast nu materiaalcommissaris. Praktisch gezien zullen de leden hiervan echter weinig merken, omdat Bert de uitgifte en het onderhoud blijft verzorgen.

Clubreis 2010: Hierbij was het nodig om even gedegen met elkaar van gedachten te wisselen. Feit was dat, ondanks herhaalde oproepen, er tot op de ledenvergadering nog steeds geen organisatoren voor deze clubreis hadden aangemeld. Conclusie was dus: Zonder organisatie geen clubreis.... Er bleken echter geruchten de ronde te doen dat er een groepje leden was dat zich wel als organisator wilde opwerken. Om ervoor te zorgen dat de organisatoren gelijk slagvaardig te werk konden gaan, is besloten om de organisatoren niet met onnodige 'regeltjes' op te zadelen. Ook het feit dat communicatie nu ook goed via e-mail kan plaatsvinden bleek een oplossing om de verloren tijd nog goed te kunnen maken. Inmiddels hebben zich de volgende organisatoren aangemeld: Yolanda, Harm en Erik. Zij zijn direct aan de slag gegaan. De eerste berichtgeving c.q. enquête hebben jullie inmiddels van hen mogen ontvangen (per e-mail). Kortom het ziet er allemaal weer rooskleurig uit voor wat betreft de Clubreis in 2010.

Aftreden secretaris: Zoals reeds tijdens de voorjaars-ALV aangegeven ben ik (Ivo) deze ALV als secretaris afgetreden. Helaas hebben zich tot op de vergadering geen kandidaten aangemeld ter overname van het secretariaat. Om de vereniging/leden nog wat extra tijd te geven ter overbrugging ben ik bereid nog enige praktische zaken tot 1 januari te blijven regelen. Hierna heb ik vanwege andere verplichtingen moeten besluiten me terug te trekken. Hierbij dus nogmaals het dringende verzoek om allen actief op zoek te gaan naar een nieuwe secretaris!!!

Financiële zaken: Marnix heeft de financiële situatie en de begroting voor 2010 toegelicht. Gezien de goede voorbereiding en de situatie (de kredietcrisis lijkt aan DTZ voorbij te gaan) stemden de aanwezigen hier na een paar korte vragen in.

Het winterseizoen is inmiddels begonnen en de voorbereidingen voor de Nieuwjaars-Snorkeltocht zijn ook al in volle gang. We hopen jullie dan ook weer in grote getale op 1 januari in allerlei indrukwekkende outfits weer te mogen ontmoeten.

Groeten, namens het bestuur, Ivo Legein, secretaris

Een chaotische verjaardagsduik!

Frans had zin om te duiken. Mathilde natuurlijk ook en voor ik het wist hadden ze een verjaardagsduik voor me gepland. Dat vond ik wel een leuk plan! Een enkele arme ziel kon niet mee wegens aanwezigheidsplicht op het werk.

Aangezien ik 's morgens nog moest werken zou Mathilde de duikspullen inpakken. Toen ik thuis kwam had ze alle spullen al in de auto gezet. Het was nog even wachten op Rob en we konden vertrekken. Aangekomen ter hoogte van de stormvloedkering riep Til ineens "Oh jee, ik ben de computers vergeten!". Chips hebben wij dat weer... Nou ja dan maar duiken zonder onze computers en zorgen dat we een buddy mét computer hebben. Rob dus.

Eenmaal aangekomen bij Scharendijke zien we Erik Veerhoek bij het Koepeltje staan. We hadden toch bij de Kabbelaar afgesproken? Inderdaad, dus komt Erik ook naar de Kabbelaar. De flessen gevuld en wat handjes geschud en ik kreeg nog een lekkernij van Frans & Veronica (4 chocosticks om in de warme melk te roeren). Bedankt! Als ik dit stukje schrijf vraag ik me af waar die nu toch gebleven zijn. Til heeft ze toch niet allemaal soldaat gemaakt? Tja, dat krijg je met zo'n chocoholic ☺.

Bij de Kabbelaar blijkt dat we geen matje hebben om op te staan, ook vergeten... Het is alweer wat kouder, dus neopreen sokken zijn nu wel lekker. Mathilde - koukleum eerste klas- staat haar 2 paar neopreen sokken (de zomer- én wintersokken over elkaar heen!) al aan te trekken. Die van mij heeft ze thuis gelaten ("Had jij ook sokken dan?"). Ach, zo koud is het nog niet, kan ook nog wel zonder...

Handschoenen zijn natuurlijk wel een must. Verwoed zoek ik in de kofferbak naar mijn handschoenen. Mijn rechter handschoen heb ik, maar waar is die andere nou gebleven..... Aaaaah, daar ligt tie.... Nee, das ook een rechterhandschoen! Nog eens kijken, heeft die oen een oude rechterhandschoen van d'r zelf voor me meegenomen. Wat heb ik daar nou toch aan? Zelf heeft ze wel een gewoon paar handschoenen, je weet wel een rechter en een linker- handschoen, maar voor mij, nou ja. Wat zal ik doen met slechts 2 rechterhandschoenen...? Juist ja, gewoon aan doen, maar dat ziet er niet uit. Mijn linkerhand wordt dus ook een rechterhand. Kunnen jullie het nog volgen? Zie de foto.

Eindelijk zijn we dan toch min of meer klaar om te gaan duiken. Vergeetmenietje doet de auto op slot. Dan ontdekt ze dat haar loodgordel nog niet rond d'r middel hangt! Hilariteit alom. Frans oppert dat het misschien verstandig is om de camera voor de zekerheid maar thuis te laten, want dit gaat niet goed zo, maar daar wil ze natuurlijk niks van weten.

Zo nu op weg naar het wrakje, het water is erg helder. Ik zie Mathilde foto's maken van de mooie anemonen op het wrakje, ze is dus niet vergeten haar camera in het onderwaterhuis te stoppen... Met wat moeite probeer ik met m'n linker- of was het nou rechterhand het OK teken te geven.

De cake is gelukkig wel gewoon meegekomen naar Scharendijke! ☺ Al met al een duik om niet te vergeten!

Marcel Jobse

Sardinië door Sabine

Op woensdag 9 september begon mijn allereerste duikreis. Bij het inchecken was het even spannend omdat een aantal tassen net boven het maximum gewicht zaten. Gelukkig hoefden we niet bij te betalen. Op Sardinië aangekomen was het gelijk genieten, het was daar namelijk zo rond de 30 graden!! Het duurde nog wel een tijd voordat we bij de appartementen waren. We zaten dan ook rond 10 uur pas aan tafel om wat te eten.

De volgende dag moesten we alweer vroeg op, want om half 8 moesten we al bij de duikschool zijn voor onze eerste 2 duiken. Ik moet eerlijk zeggen dat ik het best spannend vond. De duikspullen konden we aan de instructeurs geven. Zij zorgden ervoor dat je hele set opgebouwd zou zijn. Rond 8 uur vertrokken we richting de duikplek. Bij de eerste duik was alles nog spannend en nieuw. Toen we eenmaal onderwater gingen was het zo relaxed. Buitenom het snorkelen in Griekenland had ik nog nooit zoiets gezien. We zaten op een diepte van 20 meter, ik keek omhoog en zag

de oppervlakte. Dat is toch wel heel bijzonder!

Marcel was mijn buddy. Al heel snel had Marcel een steekmossel gevonden die zo groot was als zijn onderarm. Een stukje verder zagen we een octopus liggen. Ook heel gaaf natuurlijk!! Alles was gaaf!!

Ongeveer een uur later zaten we weer op de boot. Even wat eten en drinken, gezellig kletsen en weer een uur later begon de 2^e duik. We doken op dezelfde plek, maar deze keer hebben we weer andere dingen gezien. Jawel.. het was een zeepaardje!!!! Het eerste wat we allemaal dachten was "Arme Mathilde!!" Zij, als zeepaardengek, heeft het zeepaardje gemist. Ze was ziek geweest en nog niet helemaal beter, dus deze duiken zou ze overslaan. Rond 13.00 uur waren we weer terug in de haven. Ik was tot de conclusie gekomen dat dit toch eigenlijk wel relaxte duiken geweest waren. Wat nog meer relaxed was, was dat je je duikspullen op de boot kon laten, want die werden namelijk allemaal voor je gespoeld.

Twee dagen later hadden we de volgende 2 duiken. En ja hoor, we kwamen bij de boot waar onze set al opgebouwd was. Nu dook Mathilde wel mee, maar was Marcel hartstikke verkouden. We gingen naar een andere plek als de eerste duikdag. Mathilde had het zowat alleen maar over zeepaardjes. Als ze onderwater kon praten, zou ze het er zelfs daar nog over hebben. De tweede duik van die dag zijn we dan ook terug gegaan naar de plek waar we 2 dagen eerder waren. Ze beloofde onze gids een 'big tip' als hij haar het zeepaardje zou laten zien. Uiteindelijk hebben we inderdaad het beestje weer gezien. Maar die 'big tip' moet de beste man nog steeds krijgen!!

Tijdens alle duiken was het genieten. De helderheid en temperatuur van het water, de beestjes. Buitenom de duiken hebben we vooral op het strand gelegen, gesnorkeld (want ook daar zaten octopussen, een kleine sepia en een murene), zo af en toe nog eens op stap om wat van de omgeving te zien. Wat dat betreft waren Frans, Veronica, Ronald en Yvonne fanatieker. Zij hebben toch wat meer van de omgeving gezien. 's Avonds heerlijk gegeten, daarna nog gezellig kletsen en wat drinken op het balkon van een van de appartementen, geluisterd naar de spookverhalen van Harm, lekker luieren en overheerlijke Italiaanse ijsjes eten... Het was allemaal super!! Een week die voorbij gevlogen is...

Sabine Verwei

Sardinië door Veronica

Op woensdagavond aangekomen.... De volgende dag, 10 september, moesten de duikers al vroeg aan de steiger staan. Een parkeerplaats is er vlakbij, maar wel een betaalde. Deze werkt niet met papiertjes met streepjes-code zoals bij ons, maar je krijgt een groen muntje.

Yolanda en natuurlijk ik gingen niet duiken, maar omdat we de avond ervoor laat aangekomen waren, moesten we wel inkopen doen, we hadden nog niks in huis. Ik wil nog even vermelden dat we 5 appartementen hadden en vier auto's: 3 Ford stations en één dikke Mercedes, waarvan Arjo en Mathilde de chauffeurs waren. Ik was chauffeur van de ene Ford en de tweede chauffeur was Ronald. Hij had die morgen de auto mee, er waren drie auto's naar de steiger gereden. Dat betekende dat Yolanda haar Ford niet mee was en dus zij, Bastiaan, Yvonne, Mathilde en ik met de auto naar Palau om boodschappen konden. Daar hebben we geshopt tot de rest uitgedoken was en de groep weer compleet was.

We zouden weer naar ons appartement voor een lunch. Dus ging Ronald op zoek naar het groene muntje. Het had eerst in zijn broekzak gezeten, maar dat is niet slim op een steiger met omkleeden e.d. Dus dacht hij dat het verhuisd was naar zijn rugzak: alles eruit, omgekeerd, maar nee. Nog een keer alle zakken nagekeken, rugzak binnenstebuiten, maar nee. Inmiddels had de rest (gelukkig) door dat er bij ons iets niet klopte en bleef wachten. Richting slagboom gereden, de anderen hadden betaald en gingen erdoor, maar zonder muntje kan je niet betalen en dus niet eruit. Ronald is toen naar de politie gestapt om te vragen wat we konden doen, er was geen parkeerwachter in een huisje. Deze stelde voor naar het politiebureau te gaan en daar het e.e.a. te regelen en we konden natuurlijk flink dokken. Nou, als je dacht dat we daar zin in hadden.... Toen had Arjo de oplossing!! Hij zou met zijn dikke Mercedes tot vóór de slagboom rijden, het muntje aannemen en weer achteruit rijden. Vervolgens het muntje bij ons brengen en daarmee konden wij betalen. Nu snap je wel dat je voor drie minuten héél wat minder betaalt, dan voor de vijf uur die zij (en wij ook...) gestaan hadden. Maar het werkte!! We konden eruit!!

Dus nu op weg naar onze appartementen. Maar omdat het nog maar de tweede dag was en we de avond ervoor in het donker hadden gereden, wilde ik toch nog graag de tomtom erbij voor de juiste weg. Dus het handschoenenkastje open om de tomtom te pakken en wat ligt daar.... Maar dit muntje hebben we niet meer gebruikt, maar als trofee gehouden. We hadden eigenlijk na deze week vakantie moeten kijken voor hoeveel geld we geparkeerd zouden hebben.

Veronica Spoor

Waar is de muts?

Met z'n allen naar Porto Cervo, Sardinië

Op Sardinië, aan de Costa Smeralda, moet je ook naar "The place to be" voor de internationale Porto Cervo. Vanaf Palau slechts een klein uurtje. Dus met drie auto's op pad. We vertrokken vanaf de TomTom gaf een weggetje via de kust aan, gevolgd kwamen we bij een bord waar stond dat verharding ophield, dus omgekeerd en via een weg op pad.

natuurlijk
jetset,
rijden.
het hotel,
maar die
de asfalt-
andere B-

Na nog geen tien minuten onderweg zagen we kurkeiken staan. Die moesten natuurlijk van dichtbij beke-

ken én gefotografeerd worden, want niet bekeken is achteraf spijt. We vervolgden onze weg. Het was een smal weggetje, door de prachtige landerijen van NO Sardinië, met na elke bergtop een prachtig uitzicht. **STOP!!!!!!!** brult Martin opeens, EEN SCHILD-PAD!!!! Ik in de ankers en de inzittenden van de andere auto's hoorden we al commentaar geven: "Wat nu weer?". Maar inderdaad, de auto in de berm, op een holletje terug en een schildpad van ca. 40 cm. Ook die weer van alle kanten op de foto gezet.

Zonder verdere opstoppingen bereikten we Porto Cervo. Aan de rand van de haven boven op een berg, een prachtig wit kerkje en uitzicht op de luxe jachthaven. Eenmaal in de haven hebben we onze ogen uitgekeken naar de

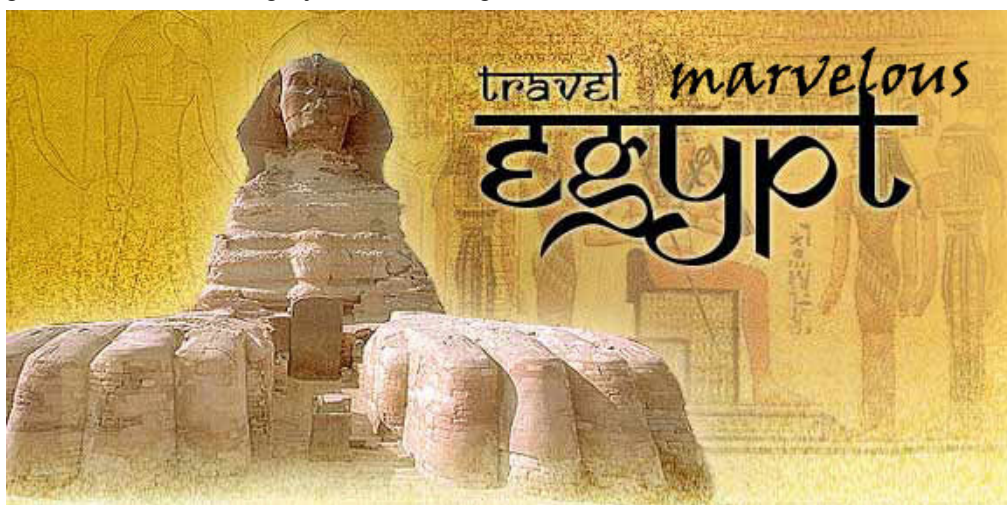
gigantische jachten die daar lagen. Het seizoen was weliswaar niet meer op zijn top, maar nog steeds erg leuke bootjes.

Op de weg terug weer heerlijk gegeten, alleen de vis van Harm was wat duurder dan vooraf gedacht. Maar dit heeft hij ruimschoots gecompenseerd door ons terug in Palau te trakteren op een ijsje van de geweldige Gelateria.

Yolanda de Jong

DTZ clubreis 2010

Zoals al tijdens de ALV van oktober 2009 is besproken willen we volgend jaar weer eens met elkaar op duikreis. Gelukkig is er een klein organisatiecomité dat direct aan het werk is gegaan en die willen dan ook graag even wat ruimte om hun verhaal te doen. Ze hebben inmiddels (per e-mail) een enquête gehouden over de mogelijke bestemming en eind oktober was bekend waar we heen gaan ... **Egypte !!!**

De uitslag van de enquête was erg duidelijk: ruim 60% koos namelijk voor deze warme bestemming. Dit konden we zeer betrouwbaar vaststellen: we kregen 43 reacties (waarvoor onze dank !). Op basis van deze enquête (die tot niets verplicht)

komen we uit op 38 DTZ leden die graag mee willen en daarbij komen mogelijk nog zo'n 20 meereizende gezinsleden.

Als organisatie team hebben we ons gebogen over verschillende vakantie gidsen en het onvolprezen internet. Aan de hand van Google Earth en de mooiste foto's van hotels, duikbases en zandstranden zijn we op zoek gegaan naar geschikte locaties voor onze *DTZ clubreis 2010*. En omdat we met iets nieuws willen komen houden we de spanning er nog even in. We zijn inmiddels aan de slag gegaan met verschillende offertes. Als deze binnen zijn zullen we een keuze moeten maken en daarover zullen we jullie natuurlijk nader informeren. Tot dan !

We willen de offerte snel delen met jullie dus graag even aandacht voor het volgende:

- Iedereen die meegedaan heeft aan de enquête krijgt de aanbieding per e-mail toegezonden;
- Als je niet meegedaan hebt aan de enquête, maar mogelijk toch mee wilt dan kun je je natuurlijk gewoon aanmelden;
- Alle reacties moet je richten aan: dtzclubreis2010@zeelandnet.nl
- Op basis van de offertes doen we een voorstel, waarop je direct moet aangeven of je meedoet aan deze unieke reis;
- Aanmelding gaat gepaard met een inschrijfgeld en een aanmeldingsformulier;
- Niet betalen of niet goed inschrijven is ... helaas ... niet meegaan;
- Voor introducees geldt dat naast DTZ leden alleen gezinsleden kunnen deelnemen (gelijk aan de regeling voor het zwemmen op zondagmiddag).

Het organisatie team: Erik Veerhoek, Yolanda de Jong en Harm Verbeek

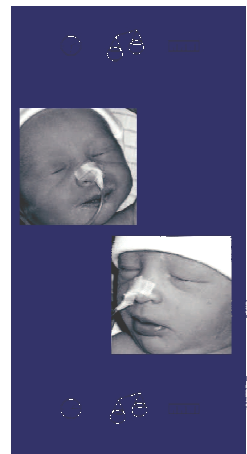
Daan & Milou, een tweeling!

Twee paar oogjes kijken ons aan, Wij weten het zeker... Wonderen bestaan!

Geboren op 3 november 2009: Daan (2.29 uur, 2240 gram, 46 cm) en Milou (2.15 uur, 2100 gram, 44,5 cm).

Zoon en dochter van Marnix en Marianne Poelman

Zo melden de trotse ouders op het fraaie geboortekaartje.

Marnix en Marianne: van harte geluk gewenst!

Zeepaardjes, een veelling!

De geboorte van heel veel zeepaardjes in Diergaarde Blijdorp. Barende mannetjes!

Een tweeling is natuurlijk al heel wat! Maar voor zeepaardjes is dat peanuts.

Zeepaardjes spreken over het algemeen zeer tot de verbeelding. Niet in het minst door hun aantrekkelijke uiterlijk, maar ook door hun bijzondere voortplantingsgedrag. Het zijn namelijk niet de vrouwtjes, maar de mannetjes die zwanger zijn en het nageslacht op de wereld zetten. Mannetjes hebben een buidel waar het vrouwtje haar eitjes in kan leggen. Als zij dit heeft gedaan zit haar taak er op.

Het baren zelf is een zeer spannend karwei waarbij het mannetje zich in allerlei bochten moet wringen om de jongen door de nauwe opening naar buiten te persen. De jonge zeepaardjes zijn na de geboorte direct zelfstandig. In de natuur overleeft maar een klein percentage van de pasgeboren zeepaardjes, meestal minder dan 10 procent. Zie <http://www.youtube.com/watch?v=qFVQa-mYkh0>

Intro persluchtduiken 4 nov

Duiken in Spanje: L'Estartit

Deze zomer zijn we vanuit L'Estartit wezen duiken op verschillende locaties in de Middellandse Zee.

Stolli's House Reef Tamariu

We startten op het huisrif van Tamariu. Tamariu is een leuk, lief plaatsje, ongeveer 35 km van L'Estartit. Op de beurs in Düsseldorf (Boot) hadden we over deze duikschool/locatie info ingewonnen.

De duikschool (Stolli) zit op de boulevard. Na ons aangemeld en ingeschreven te hebben, gingen we via een plateau te water. We volgden de rotsen aan onze linkerhand, zwommen door een zwimmersgedeelte en kwamen uit onder bootjes die er voor anker lagen. Even verderop zagen we een automotor liggen. Hierin bevond zich een van de vier zeepaardjes die Tamariu rijk is, een mannetje. Op de rotsen zat een vrouwtje. Weer een paar meter verder lag de rest van de auto, met verstopt in een van de velgen een murene en in de cabine twee schorpioenvissen. Een flink stuk verder kwamen we naast een steen het 3de zeepaardje tegen, een oranje exemplaar. En tegen de rots zat nummer 4, een roodbruin zeepaardje. We moesten wel goed kijken, want hij viel niet erg op.

Tegen deze rots groeiden aan de schaduwzijde een mooie zwarte cilinderroos, gele korstanemoontjes en ook hier woonde een mooie rode schorpioenvis. Op de terugweg kwamen we nog een mooie groene cilinderroos en een zeefanemoon tegen, met veel soorten vis, schelpen en octopussen. Terug op het plateau spoelden we onze spullen onder de douche en sloegen ze op voor een volgende duik bij de duikschool.

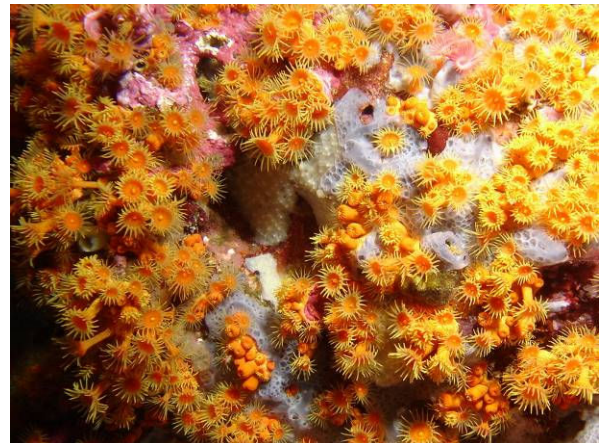
Tamariu Rock

De 1ste bootduik die we maakten vanaf Tamariu was naar Tamariu Rock (Furio de Aigua Xelida). Dit is een rots onderwater in de vorm van een hoefijzer. De vaartijd is ongeveer 10 minuten.

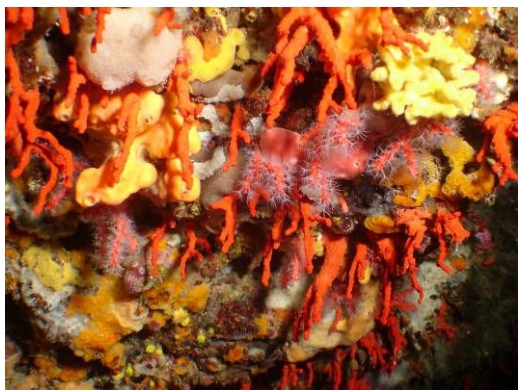
We vonden hier vijf verschillende soorten slakjes (luipaardslak, grote sterslak, violette draadslak, netelende draadslak en de zwervende draadslak). Op de donkere schaduwplekken stond het mooie roodgele hoornkoraal. Ook zwom af en toe een flinke tandbaars voorbij. In de rots was ook nog een tunnel, waar je doorheen kon zwemmen, met daarin kardinaalbaarzen. Gelukkig stond er weinig stroming en konden we dus alles op het gemak bekijken.

Tamariu Reef

De 2de bootduik was naar Tamariu Reef (Cala Nova). Dit rif bestaat uit vier denkbeeldige vingers. We werden afgezet midden op de 2de vinger. Boven hadden we te horen gekregen dat er op het puntje van rif 4 enorm grote tandbaarzen moesten zitten, dus gingen we gelijk op zoek. En we vonden ze ook, maar ze waren erg schuw. Jammer! We zijn daarna langzaam over de vingers terug gezwommen. We kwamen ook hier weer verschillende slakjes tegen en op de donkere plekken het mooie hoornkoraal. Omdat dit rif diep ligt, beperkte het ons in de duiktijd. En ook de stroming zorgde af en toe voor een iets groter luchtverbruik. Na 43 minuten werd het tijd om aan de ankerlijn naar boven te gaan. Jammer, want ook dit was weer een mooi rif.

Na vier duiken op het huisrif en de twee bootduiken werd het tijd om weer verder te gaan naar een volgende locatie. Dit werd de baai van Aiquafreda. Hier maakten we twee duiken.

Aiquafreda

Hier was vroeger een duikschool, maar deze was nu gesloten. Sommige faciliteiten waren er nog, zoals een heerlijke douche voor na de duik. We konden het water gemakkelijk in via een boothelling en we hielden deze keer de rots aan onze rechterkant. Halverwege onze denkbeeldige totale duiktijd zijn we naar de overkant gezwommen en via de rotsen daar weer terug naar de kant. Deze duik was geheel anders dan in Tamariu. We zagen een aantal octopussen en waaierkokerwormen, maar ook nog langoesten, zeesterren en slakjes. Tussen de rotsen zaten veel zee-egels en zee-appels verstopt. Hier waren minder vissen.

Net voor we het water uit gingen, kwamen we nog een bange sepia tegen. Ze zien er hier toch anders uit dan bij ons in de Westerschelde: ze zijn meer gepukkeld. Na de duik spoelden we heerlijk de spullen en onszelf en dronken daarna op het terrasje nog een lekker drankje.

De laatste twee duiken hebben we op de Medes Eilanden gemaakt..

Ferranelles

We vertrokken met de Triton van duikschool Unisub. Aan boord moesten we ons snel omkleden, want de eilanden liggen maar 1 km van de haven vandaan. Eenmaal op de locatie een briefing. En daarna naar beneden. We kwamen op een schaduwrijke plek, de vissen sliepen nog. Als eerste kwamen we een schorpioenvis tegen van wel 40 tot 50 cm groot. Zo groot hadden we ze nog nooit gezien! Ook kwamen we rare groene slakjes tegen, de groene egelworm. Als ik die niet eerder in de boeken had gezien had ik ze niet voor slakjes aangezien. Het lijf lag meestal tegen een steen en met een lange slurf waren ze op zoek naar voedsel. Die slurf kon wel 1 meter lang worden. Op deze locatie zagen we veel grote schorpioenvissen en slapende tandbaarzen. Deze waren niet zo bang uitgevallen. Ik denk dat ze vaker duikers tegen kwamen. Ook hier weer verschillende soorten slakjes.

Dofi Sud

Onze 2de duik bij de Medes Eilanden was bij Dofi Sud. Een locatie met grotten, waarvan één grot met een luchtkamer en twee tunnels. Voor we de grot ingingen, zagen we aan de onderzijde van een rots mooi, fel-rood bloedkoraal. Dit had ik nog eerder gezien.

Bij de ingang van de 1ste tunnel staat het standbeeldje van een dolfin, vandaar de naam Dofi, en omdat we aan de zuidzijde doken dus Sud. Via deze tunnel kun je naar de andere kant van het eiland, maar dit werd ons afgeraden vanwege de stroming aan die kant. We zijn er wel een klein stukje ingezwommen. Vele soorten vis zoeken hier een schuilplaats, waaronder ook weer een paar grote tandbaarzen. Via een

kamer naast de 1ste tunnel (de Kathedraal; als je hier naar boven keek zag je het zonlicht) kon je door naar de 2de tunnel. Ook die kon je eigenlijk door zwemmen, maar dat hebben we ook niet gedaan. Via de buitenkant zijn we weer terug gezwommen richting boot. Onderweg kwamen we nog een mooie grote murene tegen. En op de plek voor onze safety stop spotten we op 5 meter diepte weer leuke slakjes. Beter dan enkel los hangen in zee.

We hebben een heel leuke vakantie gehad, met leuke duiken. Maar wel vermeld moet worden dat alle bootduiken toch wel diepe duiken waren, wat je duiktijd flink verkortte. Het water was goed helder met een zicht van ongeveer 25 meter en een temperatuur voor september van 26 graden bij Tamariu tot 21 graden bij de Medes Eilanden.

Marian en André Roos

Bijzondere zwemplekken

Van Zeelandnet startpagina: site van de dag (3 juni 2009). Gelezen door Margreet van Aalst

Tien bijzondere zwemplekken over de gehele wereld. Hierbij nummer drie

Dean's Blue Hole

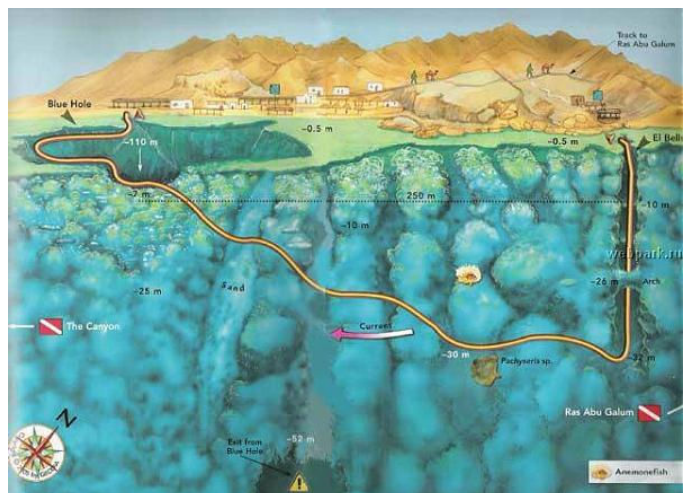
In een baai ten westen van de stad Clarence op Long Island, op de Bahamas, bevindt zich het diepste onderwater "gat" ter wereld. De diepte meet 203 meter tot aan de oceaانبodem en is dieper dan bijvoorbeeld de andere (wellicht meer bekendere Blue Hole's) in Ambergris Caye, Belize, die 125 meter diep is, en the Blue Hole in de Sinai, Egypte die ongeveer 128 meter diep is. Wie herinnert zich deze bijzondere duik- en snorkelspot niet tijdens onze clubreis een aantal jaar geleden?

De Dean's Blue Hole is echter niet zozeer een duikspot maar heeft meer bekendheid verworven als de perfecte plek voor de freediving sport. De laatste jaren was het dé locatie waar diverse landelijke en wereldrecords werden gevestigd.

Dean's Blue Hole is ruwweg een cirkel aan de oppervlakte, met een diameter die zich van 25 tot 35 meter uitstrekt. Na een afdaling van 20 meter, verwijdt het gat aanzienlijk in een hol met een diameter van 100 meter.

Sinai Blue Hole

Als men echter het mariene leven boven deze extreme "ademinhoudingssport" verkiest, is de Blue Hole in Belize veel meer een

aanrader. In het glasheldere water is het een perfecte spot om te duiken of te snorkelen en zijn ontmoetingen met grote vissenscholen en haaien niet ondenkbaar. Jacques-Yves Cousteau verklaarde deze duikspot zeker tot één van de top 10 duikenplaatsen in de wereld.

Blue Hole, Belize

Je moet er niet aan denken!

Lekker op duikvakantie op... noem maar eens wat....Sardinië bv. en je wordt ziek. Niet zomaar een al dan niet Mexicaans getint griepje of een gebroken armpje, maar het netvlies van je oog raakt spontaan los. Dan heb je echt een probleem. Eurocross blijkt niet in de te verwachten behoefte te kunnen voorzien en na drie dagen gerommel met plaatselijke medici, besluit je naar Nederland terug te keren. Het Oogziekenhuis in Rotterdam hoort het verhaal meewarig aan en had je eigenlijk al twee dagen eerder willen zien.

Dat overkwam onze Yvonne van Scheppingen. Inmiddels twee maanden en een operatie, twee gasbellen en een lasersessie verder zit ze thuis te wachten op de volgende operatie die dan op dinsdag, 10 november, moet gaan plaats vinden. Bij de laatste operatie is er een gasbel in het oog geplaatst om het netvlies te fixeren. Dit heeft niet het gewenste resultaat opgeleverd; daarom wordt dinsdag het oog vanbinnen schoongemaakt, oogvocht en gasbel eruit, silicone-olie erin. Dit laatste om het netvlies op zijn plaats te houden totdat het weer vastgehecht is. Werken is er even niet bij en wellicht is het ook niet zo erg dat dat werk even kan wachten. Bij de werkgever van Yvonne zitten ze vet in de reorganisatie; ergo stress en chagrijn zullen de boventoon voeren. Dat soort zaken zijn nu eenmaal niet bevorderlijk voor het genezingsproces. Een genezings-proces waarvan de uitkomst niet vaststaat...

Resumerend een onzekere tijd voor Yvonne en Ronald. Reden te meer voor het Treur & Jubel comité om bij de treurende Yvonne wat jubel te weeg te brengen. Nou treuren deed Yvonne allerminst, alhoewel ze de ernst van haar situatie best onderkende, ging ze niet bij de pakken neer-zitten. Met de bevologenheid die we van haar kennen deed zij kond van hetgeen haar overkomen was en dat was niet mis. Gelukkig kon ze er ook bij lachen en de bloemen die we voor haar meebrachten accentueerde dat alleen maar.

Als jullie dit lezen, zal Yvonne haar hopelijk laatste operatie achter de rug hebben en kijkt ze weer met heldere ogen in een zekere toekomst.

Paul Poland & Marjon Jobse

Bedankt für die Blumen!

Bij deze wil ik DTZ bedanken voor de mooie bos bloemen, die door de Treur&Jubel-commissie op donderdag 5 november bij mij werd gebracht. Paul en Marjon zijn gezellig een uurtje op de koffie geweest om mij een hart onder de riem te steken. Dat kwam op het goede moment, want ik had net de dag ervoor te horen gekregen dat het netvlies ondanks alles toch weer los had gelaten en dat een nieuwe operatie nodig is. Dat wordt dan dinsdag de 10de november. Ik voelde mij de eerste ochtend na het slechte nieuws best wel zielig, maar de twee jubelende DTZ'ers en de prachtige bos bloemen deden mij over de eerste schrik heen zetten.

Het T&J-stukje heet toepasselijk "Je moet er niet aan denken!" en dat doe ik dus maar zo weinig mogelijk. Als de redactievergadering morgenavond begint, zal ik net weer thuis zijn; het is nl. een dagbehandeling. En als de clubkrant bij iedereen bezorgd wordt, is het hopelijk een stuk beter. Wat het resultaat zal zijn, m.a.w. hoe goed ik nog met dat oog ga zien, zal ik pas over een paar maanden weten.

Yvonne van Scheppingen

Uit het archief opgedoken...

Door Leon Joosse

Dit maal een verslag uit de Luchtbel van december 1984.

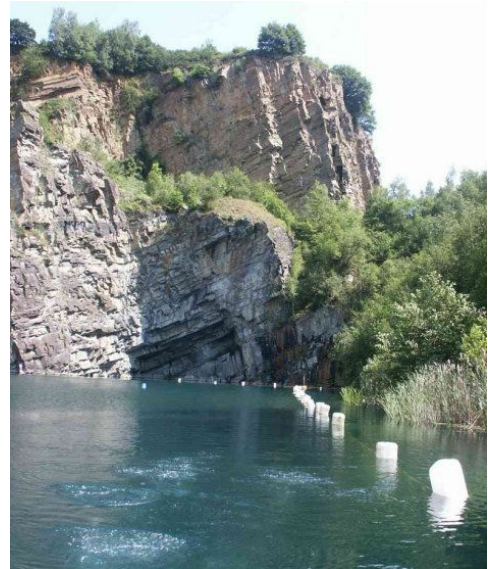

Een (te) korte duik

Wij, Wim en duikmaat Freddy, hadden uitnodiging gekregen van de sportduiker R. Tack uit Andenne bij Lui, om een nachtduik te komen maken bij zijn duikvereniging te Esneux. Mijn vriend heeft in Luik familie, dus

onderdak was snel geregeld.

Zaterdagmorgen 27 oktober 1984 om 10.30 uur vertrokken we vanuit Vlissingen en om 2 uur waren we op de plaats van bestemming. Na kennismaking en lunch werd ons verteld dat er geen nachtduik gemaakt mocht worden, wegens een duikongeval waarbij drie duikers waren omgekomen in dat gebied. Maar zondags zouden wij met de duikvereniging Standard Glas te Esneux een clubduik mee kunnen maken.

Die morgen waren we om 10.00 uur te Esneux, naast de bij het Duikteam Zeeland bekende rivier de Ourthe. Om 10.30 uur kwamen de leden, tevens waren er verschillende verenigingen uit Limburg (ned). Aanwezig. Na inlevering van onze duikgegevens en keuringsbewijzen werden we ingedeeld. Om 11.50 uur zou ik met nog twee duikers te water kunnen gaan. Zonder buddylijn, wat ik lastig duiken vind. Maar elke club heeft zo zijn gewoontes.

De duikplaats is een granietgroeve met daarop uitkomende grotten en spelonken en heeft een verbinding met de Ourthe, daardoor zijn er verschillende soorten zoetwatervissen. De diepte heeft

verschillende niveaus, max. diepte 30 meter. We gingen te water via een stenen trap naar een diepte van 15 meter. We zagen kleine huisjes, een vrachtauto en een oude locomotief en graafmachines enz.

We daalden af langs dode boompjes, we gingen opzoek naar spelonken. Op een gegeven ogenblik op een diepte van 30 meter hoorde ik een grote knal en ik keek om en zag dat de O-ring van mijn fles het had begeven, einde van mijn duik. Ik zocht mijn mededuikers op en liet zien dat mijn lucht erg snel opraakte en dat ik naar boven moest.

Langzaam ben ik opgestegen, waar ik na ongeveer 3 minuten zonder perslucht boven kwam. Mijn mededuikers verdwenen weer naar beneden, nadat ze gezien hadden dat er met mij niets aan de hand was. Mijn duik heeft 20 minuten geduurd, wat kort.

Na het omkleden hebben we nog wat gedronken en gepraat in het gezellige clubgebouw. Daarna hebben we bij onze gastduiker gegeten en zijn we weer op huis aangegaan, waar we na een gezellig weekend om 8 uur arriveerden.

Wim Hirdes

Uit het logboek van...

Uit het logboek van Bert Moet

Sinds wanneer duik je en wat was je eerste duik?

Ik ben in 1982 lid geworden van Duikteam Zeeland. Ik heb mijn eerste duik gemaakt in 1983, in het Veerse Meer (bij de gatdam). Er waren toen te weinig begeleiders en instructeurs waren er al helemaal niet. De enige beetje ervaren duiker bleef op de kant, maar had wel een idee. We doken toen met zijn negenen aan een lang touw. We moesten naast elkaar staan, kregen het touw in onze handen en liepen zo naar de waterkant en in het water. Op voldoende diepte gingen we zo door en doken tot we het tijd vonden om weer terug te gaan. Over het touw heen zwemmen, omdraaien en zo weer terug naar de kant. Het was onze eerste duik en dat het goed is gegaan, is toch wel geluk geweest. Ook Kees Glas heeft toen leren duiken...

Hoeveel gelogde duiken heb je?

Gelogde duiken heb ik er bijna 1500. Nog maar een paar en dan... Maar ik heb er al wel meer hoor, ik ben er wel een zootje vergeten te 'loggen'.

Waar, in welke landen heb je zoal gedoken?

Verreweg de meeste in Nederland, (Veerse Meer, Oosterschelde, Grevelingen en de Noordzee), Zuid Engeland (wrakduiken), Egypte (Rode Zee), Curaçao, België (in zo'n gat).

Kun je wat vertellen over jouw meest bijzondere en dierbare duiken?

In Zuid Engeland ligt een plaatsje Weymouth.

Leden van DTZ zijn daar lang geleden verschillende keren geweest om te duiken op de wrakken daar. We gingen dan mee met Andy Smith en zijn schip 'Skin deep'. Toen ik met de instructeursopleiding bezig was, ging een studiegenootje mee, er was toch nog plek op de boot. Met hem heb ik (twintig jaar geleden al) een driftduik gemaakt. Na een flinke duiktijd gebaarde mijn buddy dat de duik wat hem betreft wel ten einde mocht komen. Ik gebaarde hem: "nog vijf minuten, ok?". De mooiste vijf(-tien) minuten kwamen er aan! We zagen

een haai in een nis liggen, hij sliep! We konden er vlakbij komen, keken hem in zijn ogen, konden zijn gehele lijf bestuderen en hij bleef gewoon liggen. We konden zo zijn ademhaling zien aan de zijkant van zijn kop! De duik was ondertussen een decoduk geworden, maar dat was het waard. Het was een gladde doornhaai, ik schatte hem toch zeker op twee meter!

Ik heb ooit nog een andere ontmoeting met een haai gehad. Het was de Rode Zee, bij The Brothers. Iemand van de duikvereniging Dolfijn heeft er

over geschreven. Lees het hele verhaal maar op www.duikvereniging-dolfijn.nl/reisverslag.html .

Een klein stuk uit het verslag: *Samen met Bert Moet zwem ik naar een groepje snorkelaars, degene die aan de buitenkant ligt heeft immers de meeste kans om iets te zien. We hopen hem nog een keer te kunnen bewonderen. Maar de mede zwemmers geven de moed op. Bert en ik blijven achter, al een eindje van de boot weg. Ik ben blij dat ik niet alleen lig. Bert is een ervaren duiker en die weet vast wel wat we kunnen doen en wat niet. Als we daar zo liggen komt die haai nog een keertje langs, op een paar meter afstand. Prachtig te zien, zelfs een beschadiging door parasieten. Alsof dat nog niet genoeg is komt hij even later weer opdoemen. Recht voor ons. Hij zwemt rustig op ons af. Een heel indrukwekkend gezicht zo. En hij komt steeds dichterbij en dichterbij. Ik denk dat hij tegen ons aan zal zwemmen, maar net op het laatste moment maakt hij een bocht en zwemt weg. Met zijn rechteroog kijkt hij ons indringend aan. Een moment om niet meer te vergeten, zo indrukwekkend. De Oceanic is niet alleen. Het blijken er twee te zijn en daarbij zwemt er ook nog een zijdehaai rond. Ook die komt tot op enkele meters langs ons heen.*

Wat was je kortste of langste duik ooit en hoe kwam dat?

Een korte duik was de laatste bootduik van DTZ, vorige keer over geschreven. De langste duik was denk ik zo'n 100 minuten, met Pim van der Made, maar waar dat was, weet ik even niet meer. Jij nog wel Pim?

En tot slot: welk waterdier heeft het meeste indruk op je gemaakt?

Ik was in de Rode Zee en dit keer met een Egyptische duikgids, die het heel aardig deed. Liet ons onze gang gaan, liet ons in onze waarde. Ik dook met toen nog een beginnende duiker en ik zie Ali met een noodgang in zwembroek en alleen vinnen aan ergens naar toe zwemmen. "Die ziet wat" denk ik en ik gebaar mijn beginner-buddy om met mij mee te gaan, Ali achterna. Niet voor niets: een knots van een manta liet zich door Ali zijn luchtbellen alle kanten uit sturen. De manta zwom niet door de luchtbellen, dus draaide telkens weg,

grappig om te zien, dat Ali de manta zo naar zijn klanten dirigeerde. Een "close encounter". Kijk, dan krijgt een gids van mij respect. Daar heb je wat aan!

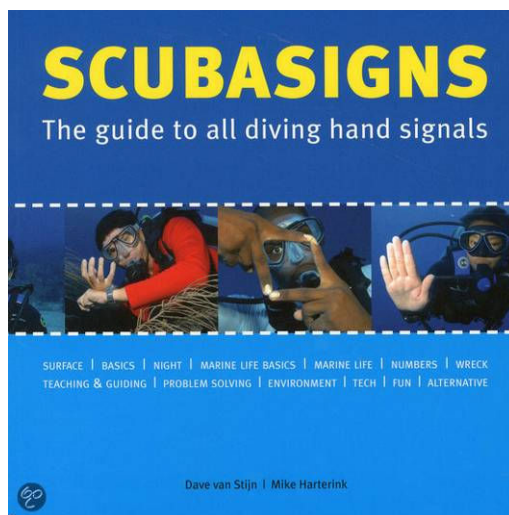
Hartelijk bedankt voor je medewerking!!

Margreet van Aalst

Scubasigns

Spreek de officiële duiktaal! Scubasigns is het handboek met alle handsignalen die tijdens duiken gebruikt worden. Dit is nou typisch zo'n boek waarvan je je afvraagt waarom het er nog niet was. Binnen iedere duikopleiding komen wel een aantal handsignalen aan bod maar veel signalen ontstaan spontaan en zijn soms alleen binnen kleine kring bekend.

Duikinstructeurs Dave van Stijn en Mike Harterink reisden de wereld over om signalen te verzamelen en in discussie te gaan met andere duikers en duikorganisaties. Het resultaat is een 288 pagina's tellende 'bijbel' met bijna 500 handsignalen.

Het boek is ongekend compleet, maar tegelijkertijd heel toegankelijk en begrijpelijk. Er zijn maar liefst 820 foto's opgenomen waaronder ook vele schitterende foto's van het onderwaterleven. Het is een boek dat je keer op keer weer vast zal pakken om er iets nieuws in te ontdekken.

Scubasigns zal je duiken interessanter, veiliger maar vooral ook leuker maken. Het is een boek dat eigenlijk niet mag ontbreken in de 'bibliotheek' van iedere duiker. Prijs € 24,95 (bijv. bij Bol.com).

Duikverbod duikplaatsen Oosterschelde

Gelezen in de PZC van vrijdag 27 november 2009

In oktober start Rijkswaterstaat Zeeland met het versterken van de onderwateroevers bij een aantal Zeeuwse duikplaatsen. Het werk aan de dijk is zo omvangrijk dat er gedurende een langere periode niet gedoken mag worden bij drie duikplaatsen. Op de duikplaatsen wordt het verbod duidelijk aangegeven.

De periodes hieronder zijn onder voorbehoud en kunnen dus nog wijzigen.

De duikverboden zijn:

Bij Cauwersinlaag (duikplaats Lokkersnol - 35) van 28 oktober 2009 tot 30 april 2010
Bij Zuidhoek-De Val (duikplaats de Zeelandbrug - 32) van 4 november 2009 tot 30 april 2010

Bij duikplaats Schelphoek (42) van 1 december 2009 tot 30 april 2010.

Duiken bij deze duikplaatsen is niet toegestaan vanwege de veiligheid. Er zullen grote hoeveelheden steen en slakken per schip aangevoerd worden. Zo'n storting is binnen enkele minuten gebeurd. Op het moment dat een duiker het water in gaat, is er geen schip te zien. Eenmaal onder water kan er opeens gestort worden. Dit geldt ook voor de weekenden.

Hoera, een dochter!

Op deze wel erg regenachtige dag was het goed toeven in de warme en smaakvolle aangeklede huiskamer van Saskia en Jeroen. Het rook er naar nieuw hout en naar lelies. Eenmaal binnen was het duidelijk dat Naomi een prominente plaats in nam binnen dit jonge gezinnetje. Op haar rug liggend sliep ze een welverdiende slaap. Welverdiend, omdat ze die morgen had laten zien en ruiken dat alles aan haar gezond was, vertelde Saskia met zichtbare trots. Op de geur van de vers gezette

koffie liet Naomi blijken dat ze weer alle aandacht nodig had. Alhoewel het

voor mij, Marjon, al weer een jaartje of 8 geleden was voelde het weer bijna als vanouds toen Saskia haar dochter in mijn armen legde. Na het beschuit met de nimmer ontbrekende muisjes en de koffie, werd het tijd voor de warme fles. Kort nadat die fles op een gepast bodempje na geleegd was, kwam er een zelfvoldaan bescheiden boertje zonder dat er ook maar een druppeltje melk mee terug kwam. Daar mee gaf Naomi te kennen veel gevoel voor etiquette te hebben. Het feit dat ze een paar uur later geboren was dan afgesproken past in diezelfde etiquette. Belangrijke mensen behoren net iets te laat te komen. Dat zij belangrijk is en op handen gedragen wordt getuige de foto. Hoe wij deze foto buiten tegenwoordigheid van Jeroen hebben kunnen maken, vertelt dit verhaal niet. Natuurlijk hadden we een passend geschenk mee genomen. Een bijzonder kleurrijk boek met vissen en verhaaltjes zal er toe bijdragen dat de interesse van Naomi ook richting het onderwaterleven kan groeien. En dan zijn wij – het Duikteam Zeeland – er weer om die interesse verder te polijsten.

Saskia en Jeroen, gefeliciteerd met deze prachtige baby!

Paul Poland & Marion Jobse

A promotional banner for 'DUIK [VAKER] 2010 Your DiveXperience'. The text is in a stylized, bold font. Below the main title, it says 'Nieuws uit de onderwaterwereld'. On the right side of the banner, there is a photograph of a smiling woman in a yellow and black wetsuit, wearing a diving mask and holding her hands to her head. The background is blue with white geometric patterns.

De Duikvaker 2010 (6 en 7 februari 2010) vindt dit jaar plaats op een nieuwe locatie: Expo Houten. Ook de NOB zal hier weer aanwezig zijn, samen met diverse fabrikanten, toeleveranciers, duikscholen, duikverenigingen, opleidingen, winkeliers en reisbestemmingen.

Tijdens Duikvaker 2010 wordt een hal ingericht speciaal voor Duikverenigingen: Duikverenigingen Meeting Plaza. Duikverenigingen kunnen hier voor 50 euro een tafel huren om zichzelf te presenteren.

Mutaties DTZ per 1 nov 2009

Hans van Zetten heeft een **nieuw e-mailadres**

Astrid van der Mast heeft tijdens haar vakantie in Egypte haar **PADI advanced** brevet gehaald. Van harte gefeliciteerd Astrid!!!

DE FIETSENMAKER

Dreesstraat 8, 4384 DC Vlissingen, tel. 0118-468606

Dealer van: BATAVUS - UNION - SPARTA - MERIDA

U w f i e t s i n v e r t r o u w d e h a n d e n !

Agenda

<p>Wo 9 dec
Vr 1 jan</p>	<p>Intro persluchtduiken, zwembad 20:15 uur
NieuwJaarsSnorkeltocht, Boulevard Evertsen, Vlissingen, 12:15 uur</p>
Vr 8 t/m zo 10 jan	Aqua 2010, 1ste grote Belgische duikbeurs, Mechelen; www.aqua2010.be
Ma 11 jan	Deadline januari/februari-Luchtbel
Za 23 t/m 30 jan	Boot 2010, Düsseldorf
Vr 5 t/m zo 7 feb	Duikvaker 2010, Utrecht

